

No. 8971

ISRAEL
and
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND

Convention regarding legal proceedings in civil and commercial matters. Signed at London, on 5 July 1966

Official texts: Hebrew and English.

Registered by Israel on 13 February 1968.

ISRAËL
et
ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD

Convention concernant les actes de procédure en matière civile et commerciale. Signée à Londres, le 5 juillet 1966

Textes officiels hébreu et anglais.

Enregistrée par Israël le 13 février 1968.

(3) ההודעה חקבע את הרשויות בשטח הנובע בדבר, שאליהן יש להעביר בקשות-המצאה לפי סעיף 3, או מכתבי-בקשה לפי סעיף 7, ואת הלשון או הלשונות המחקבלות באותו שטח כאמור בסעיף 3(4). תאריך הכניסה לחוקף של הרחבה כאמור יהיה חודש אחד לאחר תאריך ההודעה.

(4) כל בעלת-אמנה זר חוכל, בכל עת לאחר חום שלוש שנים מכניסתה לחוקף של הרחבת אמנה זו על שטח מהשטחים שנוזכרו בסעיף קטן (2) של סעיף זה, ולסיים את ההרחבה במתן הודעה סיום ששה חודשים טראש בצינור הדיפלומטי.

(5) סיומה של האמנה לפי סעיף 17 יסיימה מעצמו, גם לגבי כל שטח שעליו הורחבה לפי סעיף קטן (2) של סעיף זה, זולת אם הוטכם במפורש על דרך אחרת בין שתי בעלות-האמנה.

ולראיה חחמו על אמנה זו החתומים מטה, שהוטמכו לכך כדין על-ידי ממשלוהיהם.

נעשתה בשני עותקים בלונדון ב-י"ז בתמוז תשכ"ו בשפות העברית והאנגלית, כששני הנוסחים דין מקור להם במידה שווה.

בשם ממשלת ישראל:

אהרן רמז

בשם ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית:

WALSTON

סעיף 15

מאסר על חובב

אזרחיה של בעלת-האמנה האחת לא יהיו נחונים בשטח-ארצה של בעלת-האמנה האחרת למאסר כאמצעי להוצאה-למועל בשל חובב, או כאמצעי מבע, בכל מקרה שבו אזרחי בעלת-האמנה האחרת לא יהיו נחונים לכך.

חלק ה' - הוראות כלליותסעיף 16

קשיים העלולים להתעורר לרגל הפעלתה של אמנה זו יישבו בצינור הדיפלומטי.

סעיף 17

אמנה זו טעונה אשורר. כתבי-האשורר יוחלפו בהקדם האפשרי. האמנה תיכנס לתקפה שלושה חדשים לאחר התאריך שבו הוחלפו כתבי-האשורר, ותעמוד בתקפה שלוש שנים לאחר תאריך כניסתה לתוקף. אם אף אחת מבעלות-האמנה לא תודיע לאחרת, בצינור הדיפלומטי, לפחות ששה חדשים לפני תום התקופה האמורה של שלוש שנים, על כוונתה לסיים את האמנה, היא תישאר בתקפה עד עבור ששה חדשים מן היום שבו תודיע אחת מבעלות-האמנה על רצונה לסיימה.

סעיף 18

(1) אמנה זו תחול לבני ממשלה הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית, על השטח שבתחום שיפוטם של בתי-המשפט של אנגליה וויילס, סקוטלנד ואירלנד הצפונית, ולבני ממשלת ישראל, על השטח שבתחום שיפוטם של בתי-המשפט של ישראל.

(2) אמנה זו לא תחול מעצמה על כל שטח שממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית אחראית ליחסיו הבינלאומיים, אך ממשלת הממלכה המאוחדת תוכל בכל עת, בהודעה שניתנה בצינור הדיפלומטי, להרחיב את תחולתה של האמנה על כל שטח כאמור.

(2) המזרתן של הוצאות אלה חתבע-הרשות המוסמכת שביצעה את מכתב-הבקשה מן הנציג הדיפלומטי או הפקיד הקונסולרי שהעבירו את מכתב-הבקשה, בשעה שחשלה אליו את המסמכים המוכיחים את ביצועו כאמור בסעיף 7(ג).

(3) תוך מן האמור לעיל, לא תהא בעלת-האמנה האחראית חייבת לשלם לחברתה אגרות מכל סוג שהוא בשל גביית ערות.

חלק ד' - הוראות בדבר יחס שווה בענינים משפטיים

סעיף 12

הגנה משפטית וביטח לבתי-המשפט:

- (1) אזרחיה של בעלת-האמנה האחראית ייהנו בשטח-ארצה של האחרת מאותן זכויות להגנה משפטית על הגוף ועל הרכוש הנתונים לאזרחיה של ארץ האחרת ותהא להם גישה חופשית לבתי-המשפט לשם חביעת זכויותיהם להגנה עליהן, לפי אהם התנאים, לרבות מסיים ואגרות שיש לשלם, כמו אזרחיה של בעלת-האמנה האחרת.
- (2) סעיף זה חל על ענינים פליליים כמו על ענינים אזרחיים ומסחריים.

סעיף 13

ערובה להוצאות:

- אזרחיה של בעלת-האמנה האחראית יושבים קבע בשטח-ארצה של המדינה האחרת, לא יחויבו ליתן ערובה להוצאות ככל מקרה שבו אזרח של בעלת-האמנה האחרת לא היה מחויב לעשות כן.

סעיף 14

עזרה משפטית:

- (1) אזרחיה של בעלת האמנה האחראית ייהנו, בשטח ארצה של בעלת-האמנה האחרת, משינוי יחס מלא עם אזרחיה של בעלת-האמנה האחרת בכל הנוגע לעזרה משפטית פטורה מחשלות או נחמכה.
- (2) הוראות סעיף זה יחולו על ענינים פליליים כמו על ענינים אזרחיים ומסחריים, אך לא יחולו על גופים משפטיים.

אפשר למנות בדרך זו נציג דיפלומטי או כקיד קונסולרי הפועלים מטעם ארץ-המוצא או כל יחיד מתאים אחר.

(2) אדם שנחמנה בדרך זו לגבות עדות יכול לבקש מאנשי-שטח על-ידי בית-המשפט שמינה אותו להתייצב לפניו ולהעיד. הוא רשאי לגבות עדות מכל טוב שאינו נוגד את דיני ארץ-הביצוע, ויחא מוסמן להשביע. ההתייצבות לפני אדם כזה ומחץ העדות לפניו יהיו ענין של רשות גמורה, ולא יינקטו כל אמצעי-כפייה.

(3) בקשות-ההתייצבות שיוצא אדם כאמור ייערכו בלשון המתקבלת בארץ-הביצוע או יצורף להן תרגום ללשון זו, זולת אם המקבל הוא אזרח ארץ-המוצא.

(4) העדות תיגבה בהתאם לסדר-הדין המקובל לפי דיני ארץ-המוצא, ונוכחות הצדדים לא תידרש, ובלבד שתינתן להם הזדמנות לאחר הורעה מוקדמת סבירה, להיות נוכחים בעצמם או מיוצגים על-ידי עורכי-דין של אותה ארץ או על-ידי אנשים אחרים המוסמכים להתייצב בפניו בחי-המשפט של ארץ-המוצא או של ארץ-הביצוע.

סעיף 10

העובדה כי נסיון לגבות עדות לפי השיטה האמורה בסעיף 9 לא עלה יפה, מחמת סירובו של עד להתייצב או להשמיע עדותו, לא תמנע הגשת בקשה לאתר-מכון בהתאם לסעיפים 7 או 8.

סעיף 11

(1) נגבתה עדות בדרך שנקבעה כסעיפים 7 או 8, תחזיר בעלת-האמנה שרשות השיפוטית שלחה את מכתב-הבקשה לבעלת-האמנה האחרת את כל ההוצאות שנוגדו לרשות המוסמכת של האחרונה בביצוע הבקשה, בשל שכר-טרחה והוצאות המשלמים לעדים, למומחים, לתורגמנים או למתרגמים, את ההוצאות להשגת התייצבותם של עדים שלא באו מרצונם, ושכר-טרחה והוצאות המשלמים לאדם שהרשות מינתה לפעול, במקרים שדיני ארץ-הביצוע מחירים זאת, וכל דמי-טרחה והוצאות שנוגדו בשל נזיל מיוחד שהיה צורך לנקוט בו ונקטו בו. הוצאות אלה יהיו כגון ההוצאות המותרות כרגיל במקרים דומים בבתי-המשפט של ארץ-הבלצוע.

סעיף 8

- (1) במכתב-הבקשה הנשלח אל הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע יכולה הרשות השיפוטית של ארץ-הביצוע לבקש ממנה שהמנה אדם, שהועד לכך במיוחד במכתב-בקשה, לגבוח את העדות. אפשר להועיד לענין זה נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם ארץ-המוצא, או כל אדם מתאים אחר.
- (2) מקום שנקטו נוהל כאמור, יתולו הוראות הסעיפים הקטנים (2), (3), (6), (7) ו-(8) של סעיף 7, יחד עם הוראות הסעיפים הקטנים (3), (4) ו-(5) של סעיף זה.

- (3) הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע תקיים את מכתב-הבקשה ותמנה את האדם שהועד לגבוח את העדות, זולת אם האדם אינו חפץ לעשות זאת. בנוסף לכך, ואם יהיה צורך, תשתמש הרשות בסמכויות-הכפיה המוקנות לה לפי דיניה, כדי להבטיח שהעדים יחייצבו לפני האדם שנחמנה בדרך זו ויעידו לפניו.
- (4) האדם שנחמנה בדרך זו יהיה מוסמן להשביע את העד, וכל אדם המעיד לפניו עדות-שקר יהיה צפוי, בבתי-המשפט של ארץ-הביצוע, לענשים הקבועים בדיני אותה ארץ על שנועת שקר.
- (5) העדות תיגבה לפי דיני ארץ-המוצא, ובלבד ששיטה זו אינה נוגדת את דיני ארץ-הביצוע, ונוכחות הצדדים לא תידרש, ובלבד שהינתן להם הזדמנות, לאחר הודעה מוקדמת סבירה, להיות נוכחים בעצמם או להיות מיוצגים על-ידי עורכי-דין של ארץ-המוצא או על-ידי אנשים אחרים המוסמכים להופיע לפני בתי-המשפט של ארץ-המוצא או של ארץ-הביצוע.

סעיף 9

- (1) אפשר גם לגבוח את העדות, בלא בקשה על כך לרשויות ארץ-הביצוע או התערבותן, על-ידי אדם באותה ארץ שנחמנה לכך במישרין על-ידי בית-המשפט של ארץ-המוצא.

(4) הרשות המוסמכת של ארץ הביצוע תקיים את מכתב-הבקשה ותשיב את העדות הדרושה, בהשתמשה באותו נוהל ובאותם אמצעי-כספית הנקוטים בביצוע הוראה או בזמקורם ברשויות של ארצה, ובלבד שאם הובעה במכתב-הבקשה משאלה שיינקט נוהל מיוחד, יינקט נוהל מיוחד זה במידה שאין הוא נוגד את דין ארץ-הביצוע.

(5) לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי שהעמד את מכתב-הבקשה יש להודיע — אם רצונו בכך — את החאריך והמקום שבהם יתקיימו ההליכים, כדי שיוכלו להודיע לצד או לצדדים המעוניינים, ויחור להם להיות נוכחים בעצמם או להיות מיוצגים, אם רצונם בכך, על-ידי עורכי-דין או על-ידי נציגים אחרים המוסמכים להתייצב לפני בתי-המשפט של ארץ-המוצא או של ארץ-הביצוע.

(6) אין לסרב לביצוע מכתב-בקשה שנחקיים בו האמור בסעיפים הקטנים הקודמים של סעיף זה, אלא אם:

(א) לא הוכחה מהימנותו של מכתב-הבקשה;

(ב) ביצועו של מכתב-הבקשה איננו מתפקידה של הרשות השיפוטית בארץ-הביצוע;

(ג) המדינה בעלת-האמנה שבשטח ארצה יש לבצעו סבורה כי הביצוע יפגע בריבונותה או בבטחונה או יהיה נוגד את תקנת הציבור.

(ד) ככל מקרה שמכתב-בקשה אינו מבוצע על-ידי הרשות שאליה נשלח, תודיע הרשות על-כך בהקדם האפשרי לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי שהעביר אותו, בציון הנימוקים שהניעו לסרב לביצוע מכתב-הבקשה.

(8) משכוצע מכתב-בקשה, תשלח הרשות המוסמכת שאליה תועבר, אל הנציג הדיפלומטי או הפקיד הקונסולרי שהעביר אותו אליה, את המסמכים הדרושים המוכיחים את ביצועו.

סעיף 7

(1) הרשות השיפוטית של ארץ-המוצא חוכל, בהתאם להוראות דיני אותה ארץ, לפנות במכתב-בקשה אל הרשות המוסמכת בארץ-הביצוע, ולבקש ממנה לגבות את העדות.

(2) מכתב-הבקשה יגוסס בלשון המתקבלת בארץ-הביצוע, כמפורש בסעיף 3(4) או יצורף אליו חריגום ללשון כאמור. החריגום יאשר כחריגום בכוך על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם ארץ-המוצא. מכתב-הבקשה יפרש את סוב הליך משפטי שבשבילו יש צורך בעדות, ויכלול את כל הידיעות הדרושה לענין, את שמות הצדדים בו, ואת שמותיהם, תיאוריהם ומעניהם של העדים. בגוסף על כך:

(א) יצורף למכתב רשימת שאלות שיש להציגן לעד או לעדים, או תיאור המסמכים, המוצגים או החפצים האחרים שיש להציג, לזהות או לברוק, חכל לפי המקרה, וחריגומם, המאשר כחריגום בכוך בדרך שנקבעה לעיל;

(ב) שיבוש בו מן הרשות המוסמכת להתיר שישאלו שאלות בעל-פה כרצונם של הצדדים או נציגיהם.

(3) מכתב-בקשה יועברו על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי:

(א) באנגליה דבויילט לרשם הבכיר של בית-המשפט העליון;

(ב) בסקוטלנד - לנציג הכתר, אניגבורו;

(ג) באירלנד הצפונית לרשם בית-המשפט העליון לאירלנד

הצפונית, בלפאסט;

(ד) בישראל למנהל בתי-המשפט.

אם הרשות שאליה הועבר מכתב-בקשה אינה מוסמכת לבצעו, חעביר את מכתב-הבקשה, ביוזמתה היא - את אין סירוב לביצוע בהתאם לטעיף קטן 6(6) של סעיף זה - אל הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע, וחודיע לנציג הדיפלומטי או לפקיד קונסולרי שהעביר את מכתב-הבקשה למי הועבר המכתב.

סעיף 5

(1) בכל מקרה שהומצאו מסמכים בהתאם לאמור בסעיף 3, על בעלת-האמנה, שהנציג הדיפלומטי או המקיד הקונסולרי שלה שלח את בקשת-ההמצאה, להחזיר לבעלת-האמנה האחרת כל שכר-טרחת שיש לשלמו לפי דיני ארץ-הביצוע לאנשים שהוטעו בביצוע ההמצאה, וכל הוצאה ממשית שהוצאה תוך כדי הביצוע. שכר-טרחת, והוצאות אלה לא יעלו על המותר כרגיל בנתי-המשפט של ארץ-הביצוע.

(2) התזרתם של שכר-טרחת והוצאות אלה תחבט הרשות המוסמכת שביצעה את ההמצאה מן הנציג הדיפלומטי או המקיד הקונסולרי ששלח את הבקשה בעת שתשלח אליו את התעודה האמורה בסעיף 3(9).

(3) חוץ מן האמור לעיל, לא השלם בעלת-האמנה להכרחה כל אגרה מכל סוג שהוא בשל המצאת מסמך.

חלק ג' - גביית עדותסעיף 6

(1) ביקשה רשות שיפוטית בשטח-ארצה של אחת מבעלות-האמנה שתיגבה עדות בשטח-ארצה של בעלת-האמנה האחרת, היגבת עדות זו - תהא אזורחתם של הצדדים או העדים אשר תהא - באחת הדרכים המפורשות בסעיפים 7, 8 או 9.

(2) לענין חלק ג' של אמנה זו:

(א) "גביית עדות" - לרבות שמיעת הודעתו של תובע, נתבע, מומחה או כל אדם אחר, בשבועה או שלא בשבועה; השבעתו של תובע, נתבע, מומחה או כל אדם אחר לענין כל הליך משפטי; והבשתם, זיהויים או בדיקתם של מסמכים, מוצגים או המצגים אחרים;

(ב) "צד" - כל אדם שיש לגבוה ממנו עדות כלשהי;

(ג) "ארץ-המוצא" - ארץ שהרשות השיפוטית שלה מבקשת את העדות, ו"ארץ-הביצוע" - ארץ שבה יש לגבוה את העדות;

(ד) "שבועה" - לרבות הנ-צדק.

(8) בכל מקרה שבקשת-המצאה אינה מבוצעת על-ידי הרשות שאליה בשלחה, הודיע הרשות בהקדם ככל האפשר לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי ששלחו את הבקשה את סיבות הטירוּב להיענות לה

(9) הרשות המבצעת את בקשת-ההמצאה הספק תעודה המוכיחה את ההמצאה או המפרשה את הסיבה שמנעה את ההמצאה, והמציגות את העובדה, האופן והתאריך של ההמצאה, או של הנסיון להמציא, ותשלח את התעודה האמורה לנציג הדיפלומטי או לפקיד הקונסולרי ששלחו את הבקשה. תעודת-ההמצאה או הנסיון להמציא תהיה על אחר הכפלים או במצורף אליו.

סעיף 4

(1) המצאה אפשר שתבוצע, בלא כל בקשה אל רשויות ארץ-הביצוע או בלא התערבותן, ובלבד בלי השתמש חוץ כדי כך, או לשם כך, באמצעי-כפיה כלשהם באחת הדרכים:

(א) על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם

ארץ-המובא;

(ב) באמצעות הדואר;

(ג) באמצעות כל שיטת-המצאה אחרת שאינה בלתי-חוקית, לפי הדין

הקיים בעת ההמצאה בארץ-הביצוע.

(2) כל המסמכים המומצאים בדרך שנקבעה בפיסקה (א) של הסעיף הקטן הקודם ינוסחו בשפה המתקבלת בארץ-הביצוע, כמפורט בסעיף 3(4), או יצורף אליהם תרגום לשפה זו, שלאחר כתיבתם בכוון לפי סעיף 3(3), זולת אם המקבל הוא אזרח המדינה בעלת-האמנה שמשטת-ארצה לזכר המסמך. יש להמציאו.

(3) בעלות-האמנה מטביעות בידיהם כי מבחינה עקרונית רצוי גם שהאמור בסעיף קטן (2) יחול על מסמכים המומצאים בדרך שנקבעה בפיסקה (ב) ובפיסקה (ג) של סעיף קטן (1). עם זאת, בארץ בשטת-ארצה של אחת מחץ החתיקה המטילה חובה תרגומים במקרים כאלה, איך בעלות האמנה מקבלות על עצמן התחייבות בענין זה.

(4) מדבן שאלה חקפה של המצאה המבוצעת אגב שימוש באחת השיטות האמורות בסעיף קטן (1) שמורה לשיקול-דעתם החפשי של בתי-המשפט של כל אחת מבעלות-האמנה בהתאם לדיניה

(4) לענין אמנה זו:

(א) הלשונות המתקבלות בישראל יהיו עבריה, אנגליה ערבית

וצרפתיה;

(ב) הלשון המתקבלת בממלכת המאוחדת תהיה אנגליה;

(ג) ביחס לכל שטח-ארץ שלגביו חקפה אמנה זו מכוח הרחבה לפי

סעיף 18, חמש ההודעה הנמסרת בהתאם לסעיף 18(2) את

הלשון או הלשונות שיתקבלו באותו שטח-ארץ.

(5) בקשות המצאה יופברו די-שלטון:

(א) באנגליה ובוויילס לרשם הבכיר של בית-המשפט העליון;

(ב) בסקוטלנד לבציב הכתו, אדינבורו;

(ג) באירלנד הצפונית לרשם בית-המשפט העליון לאירלנד הצפונית,

בלפאסט;

(ד) בישראל למנהל בחי-המשפט.

אם הרשות שאליה נשלחה בקשת המצאה אינה מוסמכת לבצע אותה, העביר

ביוזמתה היא את הבקשה - אם אין סירוב לביצוע בהתאם לסעיף קטן (7) של

סעיף זה - אל הרשות המוסמכת בארץ-הביצוע ותודיע לנציג-הדיפלומטי או

לפקיד הקונסולרי ששלחו את הבקשה למי הועברה לשם ביצוע.

(6) ההמצאה חבוצע על-ידי הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע, והיא המציא את-

המטמן בדרך שבקעה על-פי החוק הפנימי של אותה ארץ בענין המצאה מסמכים

דומים, אלא שאם הובעה בבקשת ההמצאה משאלה לדרך-המצאה מיוחדת, יבטל לפי

דרך זו במידה שאינה נוגדת את חוקי הארץ.

(7) ביצוע בקשת-המצאה שנערכה כדין בהתאם לתקנות שלעיל בסעיף זה, אין

מסרבים לה אלא את:

(א) לא הוכחה מהימנותה של בקשת-המצאה, או

(ב) בעלת-האמנה שבשטח-ארצה יש לבצעה טבורה כי ריבונותה

או בטחונה ייפגעו על-ידי כך, או שהביצוע יהיה נוגד

את חקנת הציבור.

(2) ביחס לממשלת ישראל - אזרחי ישראל;

(3) ביחס לשתי המדינות בעלת-האמנה - לרבות גופים

משפטיים שהוקמו או שהוקמו לפי דיני שטח-ארצה
של בעלת-האמנה;

(ה) "בני-אדם" - יחידים וגופים משפטיים;

(ו) "שטח-ארץ" - כמשמעותו בסעיף 1E.

חלק ב' - המצאת מסמכים משפטיים ושאינם משפטיים

סעיף 2

(1) מקום שיש צורך להמציא מסמכים משפטיים או שאינם משפטיים שנערכו בשטח-ארצה של אחת המדינות בעלת-האמנה, לאנשים בשטח-ארצה של האחרת, אפשר להמציאם למקבל, תחא אזרחותו אשר תהא, לפי אחת השיטות הקבועות בסעיפים 3 ו-4.

(2) בתקב" של אמנה זו, הגיטוי "ארץ-המוצא" משמעו הארץ שממנה נובעים המסמכים שאותם יש להמציא, והגיטוי "ארץ-הביצוע" - הארץ שבה יש לבצע את המצאת המסמכים.

סעיף 3

(1) בקשת המצאת הנוגעת וחיטלה על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם ארץ-המוצא אל הרשות המוסמכת של ארץ-הביצוע, ובה מתבקש רשות זו להביא לידי כך שהמסמך הנדון יוגא.

(2) בקשת ההמצאת הנוסח בלשון המתקבלת בארץ-הביצוע, ותפוש את שפותיהם ותיאוריהם של הצדדים, שמו, תיאורו ומעונו של המקבל, וטיב המסמך שיש להמציאו, ויצורפו אליה שני עותקים של המסמך שיש להמציאו.

(3) המסמך שיש להמציאו יערך בלשון המתקבלת בארץ-הביצוע או יצורף אליו חרגום ללשון כאמור, בשני עותקים. החרגום יאשר כחרגום נכון על-ידי נציג דיפלומטי או פקיד קונסולרי הפועלים בשם ארץ-המוצא.

No. 8971. HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU

אמנה ברבך הליכים משפטיים בענינים אזרחיים ומסחריים

בין

ממשלת ישראל

ובין

ממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית

ממשלת ישראל וממשלת הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנד הצפונית,

ברצונן להגיש עזרה הדדית בניהול הליכים משפטיים בענינים אזרחיים ומסחריים

המחבררים, או שלפי הצפוי הט עטויים להתבדר, בפני הרשויות השיפוטיות שבשטח

ארצה של כל אחת מהן;

הסכימו ביניהן לאמור:

חלק א' - הגדרות וחזרות

סעיף 1

(1) מקום שאין הזרואה אחת מפורטת, חלה אמנה זו על ענינים אזרחיים ומסחריים

בלבד, לרבות ענינים שלא-על-ריב.

(2) לענין אמנה זו:

(א) "פקיד קונסולרי" - כל אדם שנחמנה כדיון, מטעם המדינה השולחת,

למלא תפקידים קונסולריים במדינה המקבלת שנחנה לו אישור

סמיכות או אישור תקף אחר;

(ב) "נציג דיפלומטי" - ראש המשלחת של המדינה השולחת או חבר הסגל

הדיפלומטי של אותה משלחת, שנחבל כדיון על-ידי המדינה המקבלת;

(ג) "גופים משפטיים" כולל שותפויות, חברות, אגודות ותאגידים אחרים;

(ד) "אזרחים" -

(1) ביחס לממשלת הממלכה המאוחדת - נחנים בריטיים

ובני-חסות בריטיים;